

הלכות חגיגה פרק ג

א. מצות עשה להקהיל את כל ישראל, אנשים ונשים וטף, בכל מוצאי שמיטה כשיעלו לרגל, ולקרות באזניהם מן התורה פרשיות שהן מזרזות אותן במצוות ומחזקות ידיהם בדת האמת שנאמר "מקץ שבע שנים, במעד שנת השמיטה בחג הסוכות, בבוא כל-ישראל . . . הקהל את-העם, האנשים והנשים והטף, וגרף, אשר בשעריך . . ." (דברים לא, י-יב).

ב. כל הפטור מן הראייה, פטור ממצות הקהל חוץ מן הנשים והטף והערל; אבל הטמא פטור ממצות הקהל שנאמר "בבוא כל-ישראל" (דברים לא, יא), וזה אינו ראוי לביאה. והדבר ברור שהטמטום והאנדרגיגוס חייבין, שהרי הנשים חייבות.

ג. אימתי היו קוראין במוצאי יום טוב הראשון שלחג הסוכות, שהוא תחלת ימי חלו שלמועד שלשנה שמינית. והמלך הוא שיקרא באזניהם, ובעזרת הנשים היו קוראין. וקורא כשהוא יושב; ואם קרא מעומד, הרי זה משבח.

ד. מאיכן היה קורא: מתחלת חמש אלה הדברים עד סוף פרשת שמע; ומדלג ל"והיה, אם-שמע" (דברים יא, יג), וגומר אותה; ומדלג ל"עשור תעשור" (דברים יד, כב), וקורא מ"עשור תעשור" על הסדר עד סוף ברכות וקללות, עד "מלבד הברית, אשר-ברת אתם בחרב" (דברים כח, ט), ופוסק.

ה. כיצד הוא קורא: תוקעין בחצוצרות בכל ירושלים, כדי להקהיל את העם; ומביאין בימה גדולה, ושלעץ היתה, ומעמידין אותה באמצע עזרת נשים. והמלך עולה ויושב עליה, כדי שישמעו קריאתו; וכל ישראל העולים לחג, מתקבצין סביביו. וחזן הכנסת נוטל ספר תורה, ונותנו לראש הכנסת, וראש הכנסת נותנו לסגן, והסגן נותנו לכוהן גדול, וכוהן גדול נותנו למלך כדי להדרו ברכ בני אדם. והמלך מקבלו כשהוא עומד; ואם רצה, יושב. ופותח ומברך בדרך שמברך כל קורא בתורה בבית הכנסת, וקורא הפרשיות שאמרנו עד שהוא גומר, וגולל ומברך לאחריה בדרך שמברכין בבתי כנסיות. ומוסיף שבע ברכות, ואלו הן.

ו. רצה ה' אלהינו בעמך ישראל . . . מודים אנחנו לך . . . אתה בחרתנו מכל העמים . . . עד מקדש ישראל והזמנים, בדרך שמברכין בתפלה; הרי שלוש ברכות כמטבען.

ז. רביעית מתפלל על המקדש שיעמד, וחותם בה השוכן בציון; חמישית מתפלל על ישראל שתעמד מלכותם, וחותם בה הבוחר בישראל.

ח. ששית מתפלל על הכוהנים שיירצה האל עבודתם, וחותם בה מקדש הכוהנים; שביעית מתחנן ומתפלל בה כפי מה שהוא יכול, וחותם בה הושע ה' עמך ישראל, שעמך צריכין להושע, ברוך אתה ה' שומע תפלה.

ט. הקריאה והברכות בלשון הקדש, שנאמר "תקרא את-התורה הזאת" (דברים לא, יא) בלשונה, אף על פי שיש שם לעזוזות. וגרים שאינן מכירין, חייבין להכין לבם, ולהקשיב אזנם לשמע באימה ויראה וגילה ורעדה, כיום שנתנה בו בסיני.

י. אפלו חכמים גדולים שיודעים כל התורה כלה, חייבין לשמע

בְּכוֹנָה גְדוֹלָה יִתְרָה. וּמִי שְׁאִינוּ יָכוֹל לִשְׁמַע מְכוּן לְבוֹ לְקִרְיָאָה
זוֹ, שֶׁלֹּא קִבְעָה הַכְּתוּב אֶלֶּא לְחִזֹּק דַּת הָאֻמָּת; וַיִּרְאָה עֲצֻמוֹ
כָּאֵלוֹ עֲתָה נִצְטָוָה בָּהּ, וּמִפִּי הַגְּבוּרָה שׁוֹמְעָה שְׁהַמֶּלֶךְ שְׁלִיחַ
הוּא, לְהַשְׁמִיעַ דְּבָרֵי הָאֵל.

יא. יוֹם הַקֹּהֵל שָׁחַל לְהִיּוֹת בַּשַּׁבָּת, מֵאַחֲרַיִן לְאַחַר הַשַּׁבָּת, מִפְּנֵי
תְּקִיעַת הַחֲצוֹצְרוֹת וְהַתְּחִנוֹת, שְׁאִינָן דּוֹחִין אֶת הַשַּׁבָּת.